

[Flygaard]

ke til, at man i det hele taget får fjernet fradraget på det pågældende område.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der kan jo blive få at tale til, men ministeren er her dog endnu. Selvfølgelig fastholdt ministeren sin konservative linje, og socialdemokratiet gjorde det samme og fremførte, at man vil af med fradragene. Det er den samme tale, jeg har hørt i al fald i de 6 år, jeg har været herinde, og før den tid hørte vi jo de samme toner fra det samme parti og den samme regering, eller i al fald en regering med samme farve. Men intet er jo sket. Vi må da selvfølgelig sige: nu vel, det lykkes ikke, men så må vi da selvfølgelig ændre på de fradrag, som har stået siden 1960.

I kristeligt folkeparti mener vi, at disse tilskud, der gives igennem § 8 A, udfylder mangfoldige huller i vort samfund og i vort ellers velfungerende samfund. Men vi ved jo både herindefra, men specielt ude fra samfundet, at vores lovgivning virker firkantet. Der bliver en masse huller, hvor vi taber menneskene ned i. Disse organisationer er med til at udfylde disse huller, er med til at nå mennesker, som vi ellers ikke når med vort veludviklede system. Derfor mener vi, det er godt, at vi har nogle institutioner, som uden hensyn til lovgivning i øvrigt – men selvfølgelig overholder den – prøver på at nå de mennesker, som ikke nås på anden måde i samfundet. Det er selvfølgelig den primære grund til, at vi ønsker tilskud til disse institutioner.

Der er visse ting, som vi godt kunne ønske os taget ud af den liste. Så vidt jeg ved, så står den jyske hingst der endnu. Den kunne vi såmænd godt tage ud, uden at der skete noget i samfundet. Men der er nogle institutioner og foreninger, som alle ved gør et uegennyttigt arbejde for at komme medmennesker til hjælp. Jeg må jo også sige til hr. Bernhard Baunsgaard, som mener, at vi alle sammen skal have de samme fradrag på dette område: ja men det har da ingen betydning her, for der er ikke tale om at få noget, men om at give noget, og så kan det da være lige meget. Man må jo gå ud fra, at den, som har meget, giver meget, og den, der har lidt, giver lidt. Begge kommer dog af med noget. De får ikke noget. Jeg ved nok, at den ene får større fradrag end den anden, men så har

han sikkert givet et større beløb, og så må man jo i al fald – jeg ved ikke, om man må sige, at retfærdigheden så har sket fyldest. De giver dog efter evne. Og det er noget sludder med, at her skulle den ene have en større fordel end den anden.

Så er der jo selvfølgelig fremskridtspartiet, der snakker om skattefiduser. Det forstår jeg da at fremskridtspartiet snakker om, for det problem må det parti vel kende til.

Jeg er da glad for, at der er visse partier, som er positive over for det. Det er jo ikke noget, der koster så forfærdelig mange penge, imellem 20 mill. kr. og 40 mill. kr. kan det eventuelt komme til at koste. Ministerens seneste svar i udvalget var, at det nok måtte komme til at ligge i underkanten af det tal, som her er nævnt. Nu har man jo ikke sådan eksakt opgørelse af brugen af dem, men de er jo ikke – det erkender jeg – udnyttet fuldt ud. Men nogle vil gerne have lov til at give mere. Hvorfor skal de så ikke have lov til det? Det er måske de velbjærgede, som hr. Baunsgaard er så bange for skal komme til at give for lidt.

Jeg håber – som jeg sagde ved det sidste forslag – at positiviteten vil vokse i udvalget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har tidligere været af den overbevisning, at hr. Arne Bjerregaard blot ikke havde forstået, hvordan vort fradragssystem virker. Nu er jeg lige ved at være overbevist om, at det ikke er det, der er tale om her, men at det simpelt hen er en sag, som hr. Arne Bjerregaard ikke kan forstå. Men jeg kan da godt gentage endnu en gang: Har man en stor indtægt og giver 1.000 kr., så får man 700 kr. i skatterabat, dvs. man giver selv 300 kr. Har man en lille indtægt og giver 1.000 kr., så får man en skatterabat på 400 kr., dvs. man skal selv betale 600 kr. Det vil sige, at den, der har mindst råd til at give tilskud, kommer til at betale dobbelt så meget som den, der har bedst råd til at give det. Det er et uanstændigt system.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Arne Bjerregaard gjorde nogle enkelte bemærkninger omkring det provenumæssige, og derfor vil jeg gerne sige, at det ikke er muligt sådan umiddelbart at opgøre, hvad de provenumæssige virkninger vil blive af for-